19. Với Trái Tim của Chúa Kitô

Ad quid venisti? Tại sao chúng ta đến đây? Tại sao chúng ta ở trong hình thức ơn gọi mà mình được gọi? Chúng ta đến đây, vì chúng ta được gọi để ở với Chúa Kitô, ở với Đấng trao ban cho chúng ta sự sống trong chân lý và sự toàn vẹn. Chúng ta đến đây và ở lại vì Ngài, bởi Ngài là Đấng ở đây với chúng ta, và vì Ngài được chúng ta đón nhận, để Ngài có thể ở lại và đến với mọi người bằng sự hiện diện của Ngài, sự hiện diện trao ban sự sống cho mọi thụ tạo, đang đợi chờ Ngài từ vực sâu khổ đau của họ.

Chúa Kitô ở với chúng ta trong Giáo Hội, trong các bí tích, trong cộng đoàn, trong Lời Ngài, trong anh chị em cần giúp đỡ, trong tương quan bằng hữu nhiệm mầu độc nhất, mà chỉ có Ngài mới vun trồng được cho mỗi người chúng ta. Sự đồng hành này trao ban cho chúng ta chính Chúa, sự hiện diện mãi mãi của Ngài với chúng ta. Đây là ân sủng tuyệt đối vô song. Chúng ta không thể sống điều gì lớn hơn, đẹp hơn, vui tươi hơn, sâu sắc hơn, mãnh liệt hơn, rọi sáng hơn là được ở với Ngài, được sống dưới Sự Hiện Diện của Ngài, được Ngài đoái nhìn, chuyện vãn và yêu thương.

Thánh Biển Đức được thôi thúc về ý thức này, vì lẽ đó, ngài nhấn mạnh rằng: chúng ta không được lấy gì hơn tình yêu Chúa Kitô (x. TL 4,21), chúng ta không lấy gì quý hơn Chúa Kitô (x. TL 5,2), chúng ta hoàn toàn không lấy gì hơn Chúa Kitô (x. TL 72,11). Với ngài, đời sống đan tu, đời sống kitô hữu là một sự ý thức liên miên, ở mọi nơi mọi chốn, về sự hiện diện của Chúa Giêsu. Nó là một "sự nhận thức" về "việc ở lại với Ngài". Có thể, cha phải trích dẫn toàn bộ Tu Luật để làm rõ sự thôi thúc này.

Nhưng vì sao chúng ta cứ xao nhãng về sự hiện diện của Chúa Giêsu? Tại sao chúng ta cứ quên mất Ngài? Sao chúng ta cứ lo nghĩ về người này hay người kia? Sao chúng ta làm và sống mọi sự, gặp gỡ mọi người, nhưng lại không nghĩ đến Ngài, không đặt để tâm hồn mình kết hiệp với Ngài, là Đấng hiện diện đây với chúng ta?

Chắc chắn, khuynh hướng sao lãng khỏi sự hiện diện của Chúa Kitô trong chúng ta là hậu quả của tội lỗi. Nhưng chính vì lý do này mà Chúa Giêsu đã đến để cứu chúng ta, Ngài đã trở thành người và ở giữa và trong chúng ta. Làm thế nào chúng ta có thể thực sự mở lòng để đón nhận ơn cứu độ này? Nếu Chúa Giêsu hiện diện chính là để cứu độ đời sống chúng ta khỏi sự phù phiếm, thì tại sao chúng ta lại để mình được cứu độ quá ít? Chúng ta phải làm gì để chống lại dòng chảy sự xao nhãng, lãng quên và hời hợt khiến cuộc sống, các mối quan hệ, những gì mình nghĩ, nói và làm, cũng như chứng tá cá nhân và cộng đoàn chúng ta trở nên hời hợt và phù phiếm?

Có thể, vì chúng ta không có kinh nghiệm sâu sắc về sự hiện diện của Chúa Kitô trong đời sống chúng ta, về giá trị, vẻ đẹp, lòng nhân hậu của Ngài, việc ở lại với Ngài biến đổi cuộc sống, làm cho đời sống chúng ta trở nên tốt lành và thánh thiện.

Mỗi lần hiện ra của Đấng Phục Sinh, các môn đệ đều nhận ra rằng Ngài đã ở đó, trước khi họ thấy và nhận ra Ngài. Họ cũng nhận ra rằng, sự hiện diện của Ngài đổ đầy ý nghĩa và ánh sáng cho cuộc sống của họ, như hai môn đệ Emmaus đã nói: "Lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên khi Ngài đàm đạo với chúng ta dọc đường đó sao?" (Lc 24,32). Tâm hồn của họ nhận ra rằng, sự gặp gỡ với Chúa Giêsu, không chỉ mời gọi chúng ta nghe lời Ngài, mà còn là ở lại trong sự đồng hành của Ngài, để có sức mạnh và năng lượng làm việc lành: *Ngài mời gọi chúng ta có cùng trái tim với Ngài*.

Một người bạn đã gợi ý cho cha về việc giải thích lời được viết trên cửa nội vi của nguyện đường đan viện Châu Sơn Bắc: *VOLO TECUM*, nó cần được dịch không bao hàm động từ "là-*essere*" và động từ "*ở* lại-*stare*". Như thế, lời đó được dịch một cách đơn sơ thế này: "Con muốn với Ngài", nghĩa là ước muốn sau cùng của chúng ta đi tìm sự hiện diện của Chúa Kitô. Điều này kết hợp sâu sắc chúng ta với Ngài, kết hợp ý muốn của chúng ta với ý muốn của Ngài, kết hợp sự tự do của chúng ta với sự tự do của Ngài, tình yêu của chúng ta với tình yêu của Ngài.
Ở đây, nó biểu lộ cách sâu sắc về một hành vi vâng phục căn cốt, nó không chỉ đòi hỏi chúng ta làm cái mà Chúa Kitô muốn, nhưng còn là kết hợp ý muốn của chúng ta với ý muốn của Ngài nữa. Như thế, chúng ta sẽ chỉ chọn cái mà Ngài muốn, chỉ yêu cái mà Ngài yêu thôi. Thánh Phaolô đã nói rằng: "Không còn là tôi sống, mà chính Chúa Kitô sống trong tôi" (Gl 2,20).
Như thế*, VOLO TECUM* diễn tả *sự tương hợp của trái tim chúng ta với Trái Tim Chúa Kitô*. Thật vậy, thánh Phaolô đã viết cho tín hữu Corintô rằng: "Ai kết hiệp với Chúa, thì nên một tinh thần với Ngài" (1Cr 6,17).

Chính vì điều này mà chúng ta được Thiên Chúa kêu gọi, và chúng ta đã đến nơi mà mình được gọi đi theo Ngài: để chúng ta ở với Ngài, nhằm có thể đạt đến sự hoàn thiện hiệp thông của những con tim, sự hiệp thông của Trái Tim thương tích vì yêu của Ngài với trái tim hèn mọn tội lỗi của chúng ta. Trái Tim Chúa Kitô là ngọn lửa không lụi tàn của tình yêu vĩnh cửu đã kết hiệp với trái tim nghèo hèn của chúng ta, để thiêu rụi hoàn toàn sự mọn hèn của chúng ta. Chúa Giêsu không thiêu huỷ sự mọn hèn của chúng ta bằng cách hoả tiêu nó, như khi người ta đốt cỏ khô hay rác thải, nhưng trong tình yêu bừng cháy như lửa hồng đó, Ngài thiêu rụi sự nghèo hèn của chúng ta và biến đổi nó trong tình yêu.
Điều mà Đấng Phục Sinh hỏi thánh Phêrô ba lần: "Con có yêu mến Thầy không?": nó đã biến đổi hoàn toàn sự hèn mọn của việc chối từ, yếu đuối và bất trung trước đó của ngài vào trong sự hiệp thông tình yêu của hai tâm hồn. Và sự hiệp thông tâm hồn này lập tức trở thành nơi Phêrô một nguồn suối vô tận, để đảm nhận sứ vụ mà ngài phải thi hành: "Hãy chăn dắt chiên của Thầy!" (x. Ga 21,15-19).

Ân sủng này cho chúng ta khao khát và yêu mến Chúa, là Đấng luôn cầu xin Chúa Cha cho chúng ta mỗi ngày: "Xin ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời" (Mt 6,10). Đức Maria đã được ban cho chúng ta như là Mẹ trong sự hiệp thông sâu thẳm này, vì ở Cana và dưới chân Thánh Giá, Mẹ xin chúng ta vâng phục ý muốn của Chúa Giêsu, trong việc cứu độ sự hiệp thông hôn phối của chúng ta với Chúa: "Bất cứ điều gì Ngài truyền, các anh hãy làm theo!" (Ga 2,5).

VOLO TECUM. Chúng ta được gọi để tương hợp cách sâu sắc tâm hồn chúng ta với sự hiện diện trao ban của Đấng đã chết và sống lại vì chúng ta. Như thế, khát vọng phổ quát về hạnh phúc, tự nó tìm thấy sự toàn vẹn và ngơi nghỉ trong Chúa, là Đấng đã bước vào đời sống, cộng đoàn chúng ta, bước vào thế giới, để Ngài mang lấy chúng ta vào trong vương quốc Tình Yêu của Ngài, bây giờ và mãi mãi.